

ЗВЕРЬЕ/ ÁLLATSEREGLET
(1966-73)

- Ну а это что такое
Непонятное, чудное
С десятью ногами,
С десятью рогами?
- Это бяка-заколяка кусачая,
Я сама из головы её выдумала
Что ж ты бросила тетрадь,
Перестала рисовать?
- А я её боюсь
К. Чуковский¹

- Mi ez az
érthetetlen, különös lény
Tíz lábbal,
Tíz szarvval?
- Ez a csúnya öklelős, harapós,
Az én fejemben
született meg.
Miért hajítottad el
a füzetet,
Hagytad abba a rajzolást?
- Mert félek tőle.
K. Csukovszkij

---

¹Корней Чуковский: Закаляка

ЗВЕРЬЁ/ ÁLLATOK

1.

Шло зверьё на мой порог
 Я был рад, что есть опека
 Приходил и диплодок
 Уважать учил полвека
 Слушать просьбы рук и ног
 И не кушать человека

Jöttek az állatok a küszöbömre
 Örültem, hogy van védelmem
 Jött a diplodocus is
 Fél évszázadig tanítottam, hogy tiszteljen
 Hogy hallgasson a kezek és lábak kéréseire
 És ne egyen embert

2.

После обеда ровный рык
 В воспоминаниях щей и салца
 Ты ж на десерт соси язык
 После обсосанного пальца
 Не надо больше ничего
 Во рту достаточно загадок
 Чтоб препарировать плевков –
 Безукоризненный порядок

Ebéd után egyenletes morgás
 A csire és a szalonnára emlékezve
 Te pedig desszertként szopogasd a nyelved
 Miután leszopogattad ujjaidat
 Nem kell semmi más
 Elég talány van a számban
 Hogy kipreparáljuk a köpést –
 Kifogástalan rend

6.

Мы были страсть богатыми
 Я помню нашу былъ
 Но в день последних мыльных пузырей
     Не сами виноваты ли
     Что были так богаты мы
     И не поверили в призвание царей?
 Репертуар с утратами
 Пойдѣт в утиль
 Омраморенный стиль
 А в памяти каратами
 Брильянтовая пыль

Borzasztóan gazdagok voltunk
 Emlékszem a régvolt időkre
 De az utolsó szappanbuborékok napján
     Nem önmagunk vagyunk-e hibások,
     Azért, hogy ilyen gazdagok voltunk
     Mégsem hittünk a cárok elhivatottságában?
 A veszteséges repertoár
 A hulladékba kerül
 Márványozott stílus
 Az emlékezetben többkarátnyi
 Briliánspor

7.

Начало дней сизифовых
 Подножья ледников
 Резня:
     Осколки мифов
 Летит из-под подков

Sziszüphosz napjainak kezdetén
 A gleccserek lábánál
 Öldöklés:
     Mítoszok töredékei
 Repülnek a patkók alól

8.

Прозреньє нас разрежет пополам
 И мысль скончается в низовьях
 Но говорить полезно нам
 Страданье в меру
   дабы дна
 Не загораживать любовью
 Скорей похаркай строчкой с кровью
 Пока под форму боль годна
 За лопнувший под словом
 За былль проломленную в лоб
 Спасибо памяти
 За жажду обличить
 За обысков озноб
 За сумерек подложный
 Судебный страх
 Не съест ведь
   чуть погложет
 Порвутся только кожи
 Повиснут на словах

A megvilágosodás kettéhasít minket
 És a gondolat elhalálozik a mélységben
 De hasznos beszélnünk
 Mérsékelt szenvedés,
   hogy fenéig
 Ne zárjuk el szeretetünkkel
 Hamar köhögj fel egy véres sort
 Amíg illik a formához a fájdalom
 A szó alatt eldurrantért,
 A homlokba zúzott múltért,
 Köszönet az emlékezetnek
 A leleplezés utáni szomjúságért
 A motozások hideglelésért
 A szürkületek
 Hamisított bírósági félelméért
 Nem esz meg,
   csak kicsit megrágcsál
 Csak a bőr szakad el
 A szavakon lóg majd

9.

«Ах, эти пташки в салатах!
 Ох, эти ручки на ножках!
 Мясо и тесто покаты:
 Выплюньте вилки и ножики
 Надо ж питаться когда-то –
 Все мы находимся в росте.
 Масса кусочков для ротиков –
 Жуйте же, жуйте же, гости!
 Час наш,
                   увы!
                   – Проходная минут:
 Жрёмте ж, пока нас не жрут».

«Ah, ezek a madárkák a salátákban!
 Ó, ezek a kezecskék lábacskaikon!
 Lejtős hús és tészta:
 Kőpjétek ki a villákat és a késeket,
 Valamikor táplálkozni is kell, –
 Mind növekedésben vagyunk.
 Sok-sok darabka a szájacskáknak –
 Rágjatok csak, rágjatok, vendégek!
 A mi óránk,
                   Sajna!
                   – A percek átjárója:
 Zabáljunk hát, amíg nem minket zabálnak».

10.

Плевать на ковер неприлично,
 Тем более –
                   разговаривать с Самим Собой.
 Поэтому мы с ним сидим в уборной,
 Оттуда нас никто не услышит.

Nem illik a szőnyegre köpködni,
 Még kevésbé –
                   Önmagunkkal beszélgetni.
 Ezért vele a mellékhelységben ülünk,
 Ott senki se hall meg minket.

11.

«Песенка ночной рыбы»/ «Az éjjeli hal daloskája»

Большая небесная рыба
 Слепая гуляла по небу
 И вдруг на луну набежала
 Чуть было не съела ее
 Но вспомнила:
 Глаз нынче нужен
 Луна – это ж глаз
 как у Феба

И вот уже зрячая рыба
 По небу плывёт и поёт:
 «Была я безглазая рыба
 Небесная рыба большая
 Но вот на луну набрела я
 И глаз у меня на боку
 Теперь я увижу всю Землю
 И тень свою
 где пролетаю

Я зрячая рыба ночная
 Я небо теперь стерегу

A nagy égi hal
 Vakon sétált az égen
 És hirtelen a holdba ütközött
 Majdnem megette,
 De eszébe jutott:
 Szükség van mostanában szemre
 A hold – egy szem,
 mint Phoiboszé

És most már a látó hal
 Úszik az égben és énekel:
 «Szem nélküli hal voltam,
 Nagy égi hal,
 De rábukkantam a Holdra
 És most szem van az oldalamon
 Most meglátom az egész Földet
 És saját árnyékomat
 ahol elrepülök
 Én a látó éjjeli hal vagyok
 Most az eget őrzöm

12.

Разодранные голоса
 Разодранные в клочья
 Испепелённые глаза
 Зажаренные ночью
 Исполосованные рты
 В присохших к небу воплях
 Вот это принимаешь ты
 За творческое топливо?

Szétszaggatott hangok
 Foszlányokra szaggatva
 Elhamvasztott szemek
 Amelyeket megsütött az éj,
 Összevagdalt szájak
 A szájpadlásra száradt üvöltésekben
 Ezt véled te
 Alkotói üzemanyagnak?

13.

Кромешная судьба
 Чернее нет слюды
 Нет не прозрачней льда
 Чем эти наши льды
 Запутанней следа
 Чем самый первый след

За сколько тысяч лет
 Прозрачнеет слюда?

Koromsötét sors
 Nincs feketébb csillámpala
 Nincs átlátszatlanabb jég
 Mint a mi jegeink
 Nincs kuszább nyom,
 Mint a legelső nyom.

Hány ezer év alatt
 Lesz áttetszőbbé a csillámpala?

2.

Дела в сторону
 Делюсь поровну
 Сверкаю медным пятакoм
 По лужам босикoм
 Вытяжка из неба
 Вытекла на нёбо
 Нежная амёба
 В любой объём
 Бегом
     бегом
         бегом

На ветрянную улицу
 Ветер за углом
 С улицей целуется
 Облака вверх днем
 Нынче образуются
 С неба кувыркoм

Félre az ügyekkel
 Egyenlően osztozom
 Réz ötösként csillogok
 A tócsákban mezítláb
 Az ég kivonata
 Kiömlött a szájpadrásra
 Gyengéd amőba
 Bármilyen térbe
 Futás
     futás
         futás

A szeles utcára
 A szél a sarok mögött
 Az utcával csókolózik
 A felhők fejjel lefelé
 Képződnek mostanában
 Az égről bukfencezve

3.

Без году неделя
 Этому апрелю
 Зелен он
 Без гримас
                     без прятков
 Свист да звон
 Три холма на море
 Ветер на просторе
 Луг – газон
 Из лесу в дубравы
 По широким травам
 Перегон

Alighogy megszületett
 Ez az április
 Zöld ő,
 Grimaszok nélkül
                     bújócska nélkül
 Füttyök és csengés
 Három domb a tengeren
 Szél a pusztában
 Rét – gyep
 Az erdőből a tölgyesbe
 A széles levelű füveken át
 Áthajtás.

4.

Будь послабее
 Проще будь
 Будь послабее
 Тёплый цвет стенки
 Хочу помянуть
 Фресок Помпеи
 В стойкую ровную
 Гладь улизнуть
 - Пустая затея
 Но будь послабее
 Прошу будь!
 Ну будь послабее

Légy gyengébb
 Légy egyszerűbb
 Légy gyengébb
 A pompeji freskók
 Meleg falszínére
 Akarok emlékezni,
 Az állandó, egyenletes
 Meglógni a tartós
 Egyenletes simaságba
 - Értelmetlen próbálkozás
 De légy gyengébb
 Légy egyszerűbb!
 Na, légy már gyengébb.

5.

Умытыми стоят
 В бубенчиках дождя
 И мокрый свой наряд
 Не отряхивая

А может быть всерьёз
 Рычанье было гроз
 И замерли со страху
 Стволы берёз?

Megmosva állnak
 Az eső csengettyűiben
 És nedves ruhájukat
 Nem rázzák le

De talán komoly volt
 A zivatarok morgása
 És megdermedtek a félelemtől
 A nyírfák törzsei?

в страх оборон,
 Чтоб побольнее
 да чтоб немислимеи
 Ты – быль,
 после бытья
 В небытии
 понимаю подробно я
 Твой
 пыл
 выпылил я
 И не нагреду
 подобного
 Стих,
 но
 память кусал
 Всеми зубами я
 впредь безутешными
 Стих?
 Что!
 Выкачать мал,
 Верь в забытье,
 в стихотворно-потешное?
 Я –
 - смех,
 если влюблѐн
 Этакий фейерверк
 в вымысел
 высверкать!
 Вспять,
 в свех,
 в слова загон.
 Чтоб побольнее,
 - да чтоб понемислимеи.

Те
 - igen.
 Ha szerelmes vagy
 Egyfajta tűzijátékot
 szikrázol magadból a látótérbe!
 A szájakba,
 a csődbe,
 a védekezés félelmébe,
 Hogy fájdalmasabb legyen
 és elképzelhetősebb

«Te» mások magasságából
 Lógsz le
 Mások szájába
 A te szád zárva van
 «Te» gonosz pisztolyravas vagy,
 Más szemében
 100-szor száz sor
 A mennyezet alatt
 «Te» szétömlöttél
 Más folyójában
 Fehérséged
 A mennyezeten

10.

Ну не прячься, пожалуйста,
 Я же вижу сквозь пальцы.

No ne rejtőzz, kérlek szépen,
 Hisz átlátok az ujjaim között.

11.

На небе – небо
 На земле – трава
 А между ними крохотный испуг
 Порхает что есть сил на голеньких словах
 «О только бы не превратиться в память:
 В глухую пустоту от глаз до рук!»

Az égen – az ég
 A földön – a fű
 Közöttük pedig egy aprócska ijedtség
 Erőlködve verdes meztelen szavacskákon
 «Ó, csak emlékké ne váljak:
 Süket ürességgé szemeimtől kezeimig!»

12.

Не насыщается словами
 Ни тишиной
 Пищит, шипит, гудит годами
 Гадёныш мой
 Звучит –
                   - трезвучиям приманка
 В тучной тиши
 Неизгладимая изнанка
 Моей души
 Я трачу все её излишки
 Растёт она
 Огнеупорная отрыжка
 Сырого сна

Nem telik meg sem szavakkal
 Sem hallgatással
 Nyüszít, sziszeg, zümmög éveken keresztül
 Az én fajzatom
 Hármashangzatokban –
                   - szól a csalogató
 A vastag csendben
 Lelkem
 Kiválsalhatatlan fonákja
 Elköltöm feleslegeit
 Növekszik,
 Egy nyirkos álom
 Tűzálló felbőfögése

13.

Честное слово
                   если и множатся
 Числа любимых – невероятно
 Ты
                   – моя самая тонкая кожа
 Самая нежная
                   В маковых пятнах
 От одного ветерка недалёкого
 От одного отражения
                   Тронь же!
 С самой немислимой подоплекою

Долго
 сознательно
 ТОНЬШЕ И ТОНЬШЕ

Becsületszavamra
 még ha sokasodnak is
 Szeretteim – nem valószínű
 Te
 – vagy a legvékonyabb bőröm
 A legérzékenyebb
 A mák foltokban
 Egyetlen közeli szélfuvallattól
 Egyetlen tükröződéstől
 Érintsd hát meg!
 A legelgondolhatatlanabb háttérrel
 Sokáig
 tudatosan
 egyre vékonyabb és vékonyabb

14.

Полоротые разини
 Шли по зелени по сини
 По разъехавшейся глине
 По газонам по малине
 Беззастенчиво рогаты
 Голодны подслеповаты
 От утра –ты до утра –
 Шли транжирили закаты
 Развели глаза на лужи
 Чтобы вымыть свежий ужин
 Чтобы чистым стал снаружи
 Всё равно не буден нужен

Так истратили глаза мы
 Краску выскребли из рамы
 Нынче к ужину есть раны
 Нализались их допьяна
 Не занявшие берлоги
 Побрели опять сквозь ноги
 От эклоги до эклоги
 Самодуры самобоги
 Эдак жили мы на свете

Облигацией столетий
А теперь – мы при ответе
Образованные дети

Félszájú mamlaszok
Mentek a zöldön a kéken át
A megcsuszamlott agyagon
A gyepeken a málnáson át
Szégyentelenül, szarvakkal
Éhesen, kissé vakon
Reggeltől–reggelig–
Mentek pazarolták a naplementéket
Szemeikkel a tócsákat keresték
Hogy kimossák a friss vacsorát
Hogy tiszták legyenek kívülről
Úgyse lesz rá szükség

Így pazaroltuk el a szemeinket
Kikapartuk a festéket a keretből
Mostantól a vacsorához vannak sebek is
Részegségig nyaldostuk őket
Nem foglaltuk el barlangjainkat
Megint elkóboroltunk
Eklogától eklogáig
Öntelt bolondok, önmagunk istenei
Így éltünk mi a világon
Mint az évszázadok kötvénye
Most pedig – felelősséggel tartozunk
Művelt gyermekek

В глазах у них скольжение
 В текущем отражении
 Ох, это ли не боги
 Морских пучин?
 В руках у них излучины
 Ни капли не изучены
 Никто ещё не трогал
 Их скользких спин
 А если волны пенятся
 Шипят как газированные
 И в пене той разорванной
 Корабль сдаётся кренится
 Уж боги кувыркаются
 Вдрызг пены напиваются
 Вокруг морские овны
 Морями избалованы
 Барахтаются прыгают
 Синкопами и лигами
 И крутятся любовно
 Вокруг богов поют
 И рыбы еле белые
 Облизывают тело их
 Как только станут ровными
 Воды

И уют

Морских глубин их примет
 Глубинные желанья
 На длинные свиданья
 Богини к ним плывут
 Морской глубинный климат
 Их нежит и лелеет
 И ждут их здесь аллеи
 Коралловых минут

А бранные их дети
 Живут одно столетие
 Но как богам подвластна им
 Морская плоть
 Сродни они тритонам
 Дельфинам

И не тонут

Неуловимы сонмы их
 Не вспомнит их господь

Logikából főtt erőlevest
 Esznek a tengeri istenek
 Csúszósak és simák
 És ingola csíkokat
 Esznek desszert gyanánt
 A pirkadat csíkjait
 Pedig első fogásként eszik
 Átmenő idegeik vannak
 Tüdejük pedig egyáltalán nincs
 Ők pedig könnyűek
 Zöldek és könnyűek
 Fogaik közt halacskák
 Begyükben titok
 Szemükben sikamlás
 Folyós tükröződésben
 Ó, hát nem ezek a
 Tengeri mélységek istenei?
 Kezeikben folyókanyarok
 Cseppet sem kutatták ki őket
 Senki sem érintette még
 Síkos hátukat
 Ha pedig a hullámok habzanak
 Pezsegnek, mintha szénsavasak lennének
 És ebben a szétszagotott habban
 Egy hajó megadja magát, oldalra dől
 Az istenek bukfencet vetnek
 A fröcskölő habokból isznak
 Körben a tengeri kosok
 A tengerek által elkényeztetve
 Zajonganak, ugrálnak
 Szinkópákkal és kötésekkel
 És szerelmesen köröznék
 Az istenek körül énekelnek
 És az alig fehér halak
 Nyalogatják testüket
 Amint elcsendesülnek
 A vizek
 És a
 Tengeri mélységek nyugalma magába fogadja őket
 Mély vágyak
 Hosszú találgákra
 Istennők úsznak hozzájuk
 A tengermélyi klíma
 Kényezteteti és élteti őket
 És várják itt őket a korall

5.

Желаний не жалея
 Докликай каждый зов
 Есть зовы зеленей
 Любимых поездов
 Есть слово
                                 Есть синей
 Всех сумерек и гор
 Всех утренних путей
 Лови его в упор
 Мгновенное
                                 Полей
 Бескрайнее оно
 Посмей войти в него
 И выстоять посмей

A vágyakat ne sajnáld
 Kiálts végig minden hívást
 Vannak zöldebb hívások
 A kedvenc vonatoké
 Van szó
                                 Van, kékebb
 Minden szürkületnél és hegynél
 Minden reggeli sínpályánál
 Közvetlen közelből kapd el
 A pillanatnyit
                                 Minden mezőnél
 Határtalan az,
 Merj beléhatolni
 És merd kiállni

6.

Морская песенка/ Tengeri dalocska

Пароход плывёт налево
 Пароход плывёт направо
 Ох морская переправа
 От причала до припева
 От причала до причала
 И волна не удержала
 И скала не удержалась

ЛЕНИНГРАД. СЕНТЯБРЬ 1972 г./ LENINGRÁD. 1972 SZEPTEMBER

1.

Родство бывает двухсторонним
 Тогда друг друга узнают
 Бывает – взгляд один уронит
 Другой – в нём высмотрит приют
 Бывает родственный нам город
 Ему наверно далеко
 До нас

Но он конечно молод
 И вспоминается легко
 Бывает родственная зелень
 И «тройка» - родственный трамвай
 Пусть родственное еле-еле
 Но только родственное дай

A rokonság néha kétoldalú
 Ilyenkor felismerik egymást
 Van hogy – valaki elejt egy pillantást
 S a másik– menedéket fedez fel benne
 Van, hogy egy város rokon számunkra
 Valószínűleg messze van még
 Tőlünk

De még fiatal
 És könnyen felidézhető
 Van, hogy rokon a zöld
 És a «hármás» villamos is rokon,
 Még ha csak alig-alig rokon is,
 De csak rokon dolgot adj

2.

Светло-зелёный
 Зимний дворец
 Служит загоном
 наших сердец

То чуть колышется
 То свищет выстрелом
 Вот он такой нам
 Зелёный и выстроен

Вдоль набережной утром ляжем мы
 Чтобы дивиться вместе с баржами
 Как он свистит и едет мимо
 И отражается озимой

Világos-zöld
 Téli palota
 Szívünk karámjaként
 Szolgál

Néha meglebben kicsit
 Néha meg lövésként süvít
 Ilyen ő számunkra
 Zöld és kiépített

Reggel lefekszünk a rakpart mentén
 Hogy együtt csodálkozzunk az uszályokkal
 Hogyan fűtyül és halad el mellettünk
 És tükröződik őszi vetésként.

3.

Растут из дома в дом
 Из лестницы на лестницу
 Выращивай живьем
 Такую куролесицу
 Растут из лифта в лифт
 От папиросы к юбочке
 Из мифа в новый миф
 От наденьки до любочки

Попробуй-ка окинь
 Их взглядом и понятием
 И лялек –в старики
 От родов до распятия

Háztól házra növekednek
 Lépcsőről lépcsőre
 Élve termesz
 Ilyen zűrzavart
 Liftről liftre növekednek

A cigarettától a szoknyáig
 A mítosztól az új mítoszig
 nagyenkától ljubocskáig

Próbáld csak meg, vesd
 Rájuk tekinteted és értelmedet
 És a ljálákat – tedd öreggé
 A születéstől a keresztre feszítésig

4.

Дождь целый день
 Двинуть губой лень
 Скользкие как тюлень
 Улица столб и тень

Дождь за дождем льет
 Чайкин промок полет
 Мокрые спят облака
 Шпилем проткнув бока

Крыши вдоль окон текут
 Льются часы из минут
 В рамах сиреневых смут
 Площади выгнулись в пруд

Посередине – сад
 Желтые брызги врат
 Ржавые капли с оград
 В струйках кирпичный фасад

Дом весь истек на глазах
 Плавает в скользких зонтах
 Бухнет заспавшийся день
 Двинуть галошей лень

Eső egész nap
 Megmozdítani ajkammal a lustaságot
 Síkosak mint a főka
 Az utca, az oszlop, az árnyék

Eső esik eső után
 Elázott a sirály röpte

Nedvesen alszanak a felhők
 Torony hegyes csúcsdísze szúrta át oldalukat

A tetők az ablakok mentén folynak
 Ömlenek a percek az órákból
 A lila zűrzavar keretében
 A terek tóvá nyúltak.

Középen – kert
 A kapuk sárga fröccsenései
 A kerítések rozsdás cseppjei
 A téglahomlokzatok csurgalékaiban

A ház szemem láttára szétfolyt
 A sikamlós esernyők közt úszik
 Dagad az álmos nap
 Megmozdítani kalucsnimmal a lustaságot

5.

Вкруг усадеб разбивали стриженные парки
 И вода вся питьевая сквозь фонтаны вытекала
 Наслаждались этим видом молодые парки
 По аллеям стройным ада пролетая

Белые зеленые под золотой лепниной
 Залы чётко отражали сны чужих светил
 Заарканенный сей царственной чужбиной
 Кто тут только стен не возводил

Синие - ампирные в мелкую полоску
 Жёлтые классические в сливках колоннад
 Площади распластанные под барочным лоском
 Порождали за парадами парад

Это стойло декораций театральных стенок
 Дареных колонн, салона, пудры облаков
 Этот изфонтаненный площадной застенок
 Строили на бой его

а он на бал готов

A kúriák körül formára nyírt parkokat telepítettek
 És az ivóvíz a szökőkutakon át ömlött
 Élvezték e látványt a fiatal parkok

A pokol délceg fasorain végigsuhanva

Fehérek, zöldek az aranyozott stukkó alatt
A termek tisztán tükrözték idegen égitestek álmait
Eme fenséges idegenség csapdájába esve
Ki nem emelt itt falakat

Kékek – empire stílusúak apró csíkokkal
Sárgák, klasszikusak az oszlopsorok tejszínhabja között
A barokk csillogás alatt elterülő terek
Parádékat szültek egymás után

A színházi dekorációk eme istállója,
Ajándékozott oszlopok, salon, púderfelhők
Ez a szökőkutas téri kínzókamra
Csatához építették
de készen áll a bálra

Porcelán-szervizek, torták
   ünnepek sora
 És felesleges, régi szavak

Honvágó és a lélek toxikózisa
 Minden elment
   és nem emlékszem
 Mindenre emlékszem
   és nem emlékszem egy lélekre sem
 De legalább a lépcsőházakat, ablakokat, ugatásokat
 Legalább a neveket
   Idézd fel és írd le
 Előfordulnak robbanások

2.

Об Олеге/ Olegről

O. C.
 O. Sz.

Наверно это имя дали мне
 Но я его оставил где-то дома
 В своей – никак оставленной? - стране
 Сараем для разыгранного лома

В нём сложены картинки со двора
 Из комнат, из подъездов, из-под окон
 В них пористая спорная пора
 И в ней всех организмов моих кокон

Valószínűleg ezt a nevet adták nekem
 De valahol otthon hagytam
 Saját – talán elhagyott? - országomban
 Fészerként az eljátszott ócskaságnak.

Képek hevernek benne az udvarról,
 A szobákból, a lépcsőházakból, az ablakok alól
 Pórusos, vitatott idő van bennük
 És benne van minden organizmusom selyemgubója

3.

Была Мария/ Mária volt

M. B.
M. V.

Косая Маруся
   в косах иней
 На каждом перекрестке хохотала
 Стояли на снегу
   в скрипучей сини
 Остановилась посреди Урала
 Утопанные скользкие дороги
 Уверенный континентальный климат
 Сияет солнце
   коченеют ноги
 Мария в валенках
   в косе
   и в инее вестимо

A hajfonatos Maruszja
   fonatain zúzmará
 Minden útkereszteződésnél kacagott
 A hóban álltunk
   a csikorgó kékségben
 Megállt az Urál közepén
 Letaposott, csúszós utak
 Magabiztos kontinentális klíma
 Ragyog a nap
   elgémberednek a lábak
 Mária nemezcsizmát visel
   fonatában
   és a zúzmarában magától értetődően

4.

Была Ольга/ Olga volt

O. M.

Тагил – на Урале
 Мы врозь приезжали
 Пропавшая полька
 Марина – Ольга
 На ту половину

Что полька – Марина
 А эту другую
 Как назову я?

Все елки и детства
 Росли по соседству
 На это шла фольга
 Марина - Ольга
 На ту половину
 Что Ольга – невинна
 А эту другую
 Как назову я?

Tagil – az Urálban
 Külön érkeztünk
 Az eltűnt lengyel nő
 Marina – Olga
 A túloldalra
 A lengyel nő – Marina
 De ezt a másikat
 Hogy nevezem el?

Minden fenyő és a gyerekkor
 A szomszédban nőttek fel
 Erre fátyol borult
 Marina - Olga
 A túloldalra
 Olga – ártatlan
 De ezt a másikat
 Hogy nevezem el?

5.

Была Люба/ Ljuba volt

Л. В.
 L.V.

Любочка, Любаша
 Из пяти сестер
 Самая не ваша
 Чур: не ваш надзор

Люба, будь не с ними!
 В плюшевом хлеву

Не случайно имя
 Любо наяву
 Губки – глазки – щёчки
 Под прической бант
 Продавщица в дочке
 Копит провиант

Любочка, Любаша
 Из пяти сестёр
 Самая не ваша
 Но ведь ваш надзор

Ljubocska, Ljubasa
 Öt nővér közül
 A legkevésbé az Önöké
 Hadd ne legyen az Önök nevelése

Ljuba, ne velük légy!
 A plüss istállóállásban
 Nem véletlen, hogy neved
 Is tényleg szeretetreméltó
 Ajkak – szemek – orcák
 A frizura alatt masni
 Az eladónő a leányban
 Gyűjti az élelmiszert

Ljubocska, Ljubasa
 Öt nővér közül
 A legkevésbé az Önöké
 De hisz ez az Önök nevelése

6.

О Сергее/ Szergejről

Серёжа где?
 Серёжка, именины!
 Любить Есенина Сергея в 10 лет –
 На это были веские причины.
 Но всех сергей мой самый сергий дед.

Мы строили чертей и треуголки
 И корабли из старых чертежей,
 Гимназии,
 под липами двуколки,

7.

Венгерские мотивы/ Magyar motívumok

I

Sz. Á.

Под ухом «Акош, Акошка»
 То варежка
                                   то ракушка
 Шлифованные камушки
 Макушки пихт
                                   опушки мха
 Вслед имени шуршат меха

Fülemben azt hallom «Ákos, Ákoska»
 Hol kesztyű,
                                   hol kagyló
 Csiszolt kavicsok
 A fenyők csúcsai
                                   a moha párnái
 A név nyomában susognak a prémek

II

L. El.

Лекси – Элек – Эликсир
 Эскалация пиров
 В вермут брошку
                                   брызги в бровь
 Что ни шаг
                                   – изгибы лир
 Что ни лирика
                                   – альков

Lekszi – Elek– Elixszír
 A dáridók eszkalációja
 A vermutba brosst
                                   szemöldökre fröccsen
 Minden lépés
                                   – a líra hajlatai
 Minden lírika
                                   – alkóv

8.

Z. M.

Собор Св. Марка/ Szent Márk székesegyház

I.

Как Марка беленая в Лете
 Обмороков лоза!
 Уйма помарок на свете
 Немарки только глаза
 Чисты

Но какая морока
 С ними!
 Споткнуться о мрак
 Или о Марка
 С порога
 Лезут в трубу и впросак
 А Марков мало
 а мрака много

Ох, праздные глаз погони!
 Люблю я
 как любит святой
 Нетронутый плащ Мадоннин
 Об стенку люблюсь головой

Mint Márknak a Léthében fehéritett,
 Eszméletvesztéses venyigéje!
 Töménytelen folt van a világon
 Csak a szemek nem szennyeződnek
 Tiszták

De mennyi vesződés
 Van velük!
 Felbukni a sötétben
 Vagy Márkban
 A küszöbön
 Másznak a csőbe és a bajba
 De kevés Márk van
 és sok sötétség

Ó, a szemek hiábavaló üldözése!
 Melyet úgy szeretek,
 mint a szentek szeretik
 A Madonna érintetlen palástját
 A falhoz (szerelem)verem a fejemet

II.

Открыть в тебе я рад
 Разысканный среди Марков
 Святой собор растрат
 Пылающих огарков
 Вмещающий в лицо
 В свой личный треугольник
 Всю даль моих концов
 С моей же колокольни
 В нагроможденьях дня
 В опустошеньях ночи
 В лице твоём родня
 Вокруг меня хлопчет

Örömmel fedezem fel benned
 A Márkok között felkutatott
 A herdálás szent székesegyházát
 Amely izzó gyertyacsonkot
 Kever az arcokba
 Saját személyes háromszögébe
 Végeim teljes távolságába
 A saját harangtornyomról
 A nap feltorlódásaiban
 Az éjszaka megüresedéseiben
 A te személyedben, rokonok
 Sűrögnek körülöttem

9.

Св. Себастьяну Ант. да Мессина/ Antonello da Messina Szt. Sebestyénjéhez

F. F.

Молодого лица
 Полированный храм
 Совершенство яйца
 Предлагает глазам
 Без обид без улик
 Презирает провал
 С неба слизанный лик
 Ровный овал
 Чёлка к бровям
 В дуге две дуги

Сомкнутый храм
 Храмы благи
 Святой Себастьян
 Далёк и сугуб
 Плевал на мирян
 На глыбы губ
 В округлых глазах
 Округлый свод
 Не видит прах
 С благих высот
 Плотный покой
 Вещь в себе
 Головой
 На небе

Fiatal arcból
 Polírozott templom
 A tojás tökéletességét kínálja
 Szemeinknek
 Sértődés és bűnjelek nélkül
 Megveti a kudarcot
 Az égről lekoppintott ábrázata
 Egyenletes ovális
 Haja a szemöldökéhez húzódik
 Az ívben két ív
 Összezárult templom
 A templomok igazak
 Szent Sebestyén
 Távoli és zord
 Köpött a világiakra
 Az ajkak halmaira
 A kerek szemekben
 A kerekded boltív
 Nem látja a porhüvelyt
 A fenséges magasból
 A vaskos nyugalom
 Magánvaló dolog
 Fejjel
 Az égben

10.

Имена имена имена
 Именита моя сторона
 У намёков намёки растут
 Размножаются

Именно тут

В именах в золотых именах
 Нам не верится в старость ни в страх
 Ведь так явно растёшь в каждом ты
 Именами цветут наши рты
 На такой именитой земле
 Именам процветать и не тлеть

У дороги два имени спят
 До озноба знаком их наряд
 Пробрело мимо двух три чужих
 За шагами их шёпот затих
 Вы в какую страну

имена?

Разве есть именитей страна?
 Эта именно вашей звалась
 На дороге за холодом грязь
 Нет дороги

Куда имена?

В темноту
 ни дверей ни окна
 А у нас окна сами растут
 Размножаются

Именно тут

В именах в дорогих именах
 Вы не верили в старость ни в страх
 Здесь

на самой имённой земле

Имя фениксом зрело в золе

Nevek nevek nevek
 Neves az én oldalam
 Az utalásokból utalások nőnek
 Szaporodnak

Éppen itt

A nevekben az arany nevekben
 Nem hiszünk sem az öregségben sem a félelemben
 Hiszen olyan nyilvánvalóan nősz minden "te"-ben

2.

Переворот за час
 Переворот двух глаз
 Опровержение сил
 Опустошение трасс

Кубарем креном вниз
 Сорванный с фраз карниз
 Шатаным шагом вверх
 В блёкло-скупое «близ»

Мимо оград аркад
 Дни обошли фасад
 Вмиг раздавили свод
 Переступив «назад»

Fordulat egy óra alatt
 Két szem fordulata
 Az erők megcáfолása
 Az országutak kiürülése

Bukfencezve, megdőlvе lefelé
 A frázisokról leszakított karnis
 Ingotag lépésekkel felfelé
 A sápadt-szűkmarkú «közelbe»

Az árkádok korlátai között
 A napok körbejárták a homlokzatot
 Egy pillanat alatt szétnyomták a boltívet
 Visszalépve «hátra»

3.

Рядом бы
 Надо
 Близко
 Ближе
 Ультрамарин твой
 Дни мои слижут
 Ближе бы
 Близко
 Укромней сада

Пальцы укроет
 Волос твоих стадо
 Надо
 Не выпущу
 Глаз разресниченных
 Видеть приспичило
 Ближе бы
 Рядом
 Время нырнуло
 На дно укрытий
 «Не скулите»

Egymás mellé kellene,
 Kell
 Közel
 Közelebb
 A te ultramarinod
 Napjaimnak szolgál
 Közelebb kellene
 Közel
 Meghittebb a kertnél
 Elrejtí ujjaim
 Hajszálaid csordája
 Kell
 Nem engedem ki
 szempillás szemeid
 Látni vágyom
 Közelebb kellene
 Egymás mellett
 Az idő lemerült
 A rejtett vízfénékre
 «Ne nyüsztsetek»

4.

Что могу тебе дать
 всё дам
 Краски, буквы
 Цвета и слова
 - пополам
 Всё,
 что пью, чем питаюсь
 с тобой делю

5.

Казёнными просторами
 Не заменить прогулки
 По чинным коридорам
 Сырым и гулким

Не уцелели
 Растеклись лужами
 Не приуроченными, ненужными
 Вытекли за

Из дверных надзоров
 В краденые щели вытекли глаза

Kincstári terekkel
 Nem lehet helyettesíteni a sétákat
 A nedves és kongó,
 Illedelmes folyosókon

Nem maradtak épen
 Szétfolytak tócsákba
 Időn kívül, feleslegesen
 Kifolytak túl

Az ajtók felügyeleteiből
 A lopott résekbe kifolytak a szemek

6.

Невменяемая роль
 Сад ресниц присыпан солью
 Консервированной болью
 Взгляд ввели в чужую боль
 Глаз к глазам

глаза от глаза

Глаз из глаз

и пополам

Вор вползает в хрупкий храм
 И не вполз ещё ни разу

Представления. Жгуты

És egyszer csak felolvad
 és magához tér meztelenül és ösztövéren
 «Milyen nedves fű!»

8.

Ваш язык чужей чужбины
 С онемевших голых скал
 Речи встречные лавины
 В рот разинутый срывал

Ранг навечно человечесий,
 Обращающий в богов –
 Бремя суетных наречий,
 Власть остервенелых слов.

Я был тих и осторожен,
 Зубы прятал и язык
 Но язык не терпит ножен,
 Зубы разрывает рык.

Слово в слово клал, и прятал
 За глаза за голоса
 Воздержанием проклятым
 Обросла твоя краса

Звери целый день ни слова
 Целый месяц – рай немой
 В говорящий ад свой снова,
 Возвращаюсь, слово, вой!

В глотку превращу долину –
 Подавись, не говори!
 От глаголов глыбы – льдины
 Горло голое в крови

Az Ön idegenségnél idegenebb nyelve
 A megnémult meztelen sziklákról
 A lavina szembe jövő szónoklatait
 A széttátott szájba letépte

Az örökké emberi rangot,
 Amely istenekké változtat –
 A sietős nyelvek igáját,
 A megvadult szavak hatalmát.

Csendes voltam és óvatos,
 Fogaimat nyelvem mögé rejtettem
 De a nyelv nem tűri a kardhüvelyt,
 A fogakat üvöltés feszíti szét

Szavakat helyeztem egymásba, és elrejtettem
 A szemek mögé a hangok mögé
 Átkozott önmegtartóztatással
 Nőtt körbe szépséged

Az állatok egész nap egy szót se szólnak
 Álló hónapig – néma mennyország
 Újra beszélő poklomba
 Térek vissza, szó, vonyítás!

Torokká változtatom a völgyet –
 Fulladj meg, ne beszélj!
 Az igékről jégtömbök hasadnak
 Meztelen torkom vérben

9.

Птица Сирин/ A Szirin-madár

Птица Сирин
 Птица моя
 Синяя мнится
 В ультрамарин
 Выкрасил я

Птица живёт
 Птица в себе
 В синих ресницах
 Глазоотвод
 Выдох судьбе
 Птица бежит
 Птица в горах
 Синью клубится
 Каменный щит
 Выветрит в прах
 Птица течёт
 Птица в волнах
 В синь обратится
 Выплавит лёд
 Вытравит страх

Птица летит
 Птица с лицом
 В синих ресницах
 Пред пустотой
 На землю лбом

Птица Сирин
 Птица моя
 Синяя мнится
 Ультрамарин
 Выщипал я

Szirin-madár
 Az én madaram
 Kéknek tűnik
 Ultramarinra
 Festettem én

A madár él
 A madár önmagában
 A kék szempillákban
 Szem-elvezető
 A sors kilégzése
 A madár fut
 A madár a hegyekben
 Kéken gomolyog
 Kőpajzs
 Porrá zúzza a szél
 A madár folyik
 A madár a hullámok közt
 Kékséggé vált
 Megolvasztja a jeget
 Kiirtja a félelmet

A madár repül
 A madárnak arca van
 Kék szempillákban
 Az üresség előtt
 Homlokkal a földre

Szirin-madár
 Az én madaram
 Kéknek tűnik
 Ultramarinra
 Csipkedtem én

«Песенка о самой высокой башне»/ «Dalocska a legmagasabb toronyról»

В окне родилась башня
 Падал ли я
 Когда-нибудь не страшно,
 Или не зря?
 Лежу
                         вокруг подушки
 Простыни тела
 Летают. Явь нарушена.
 Комната бела
 От них.
                         Теперь белила
 Красят белей
 От вылинявшей силы
 Белых теней.
 То пагода,
                         то башня
 Тихо свистит
 «Туманы проходящи».
 Выцветший вид

Az ablakban torony született
 Zuhantam-e
 Valaha félelem nélkül,
 Vagy nem hiába?
 Fekszem
                         körben párnák
 Lepedők a testek
 Repülnek. A valóság felborult.
 A szoba fehér
 Tőlük.
                         Most a mész
 Fehérebbre fest
 A fehér árnyékok
 Megkopott erejétől.
 Hol pagoda,
                         hol torony
 Halkan füttyül
 «Átmeneti ködök».
 Kifakult külső

3.

Первая юбилейная/ Első jubileumi

Припадок острых снов
 У памяти горячка
 Столетний жар

Соплячка!

Откуда вырван рёв?
 Литература

Вновь

Свернулась в буквы кровь
 Злопамятная качка
 Отдушину готовь!

Бегут на страх и риск
 Слова о трёх ногах
 С тобой огарок солнца
 Пожар в чужих садах
 Нарочно праздный крах
 Сгорают дни построчно
 В иллюминациях
 Горят

Нарочный риск

И ненарочный страх
 Ожог неприуроченный
 В не топленных адах
 Боль срочная поручена
 Боль скорчилась

– приручена

А рядом тлел излучиной
 Земной твой прах

Éles álmok rohamai
 Az emlékezet lázáma
 Százéves láz

Taknyos kölyköske!

Honnan szakadt fel az üvöltés?
 Irodalom

újra

Betűkké alvadt a vér
 Rosszlemkű rázkódás
 Készítsd elő a levegőhöz jutást!

Futnak félve és kockáztatva
 A három lábú szavak
 Veled a nap gyertyalángja
 Tűzvész idegen kertekben
 Szándékos, felesleges csőd
 Soronként égnek el a napok
 Díszkivilágításban
 Égnek

Szándékos kockázat

És akaratlan félelem
 Nem várt égési sérülés
 A fűtetlen poklokban
 Gyors fájdalmat kaptunk
 A fájdalom összerándult
   – beidomítva

Mellettem pedig meggömbülve oszlott
 Földi porhüvelyed

4.

Вторая юбилейная/ Második jubileumi

Среди изжаренных годов,
 Самоиспепелений
 Я не поверить вам готов,
 Что лишь избыток тления,
 Каприз
   – такой бесцельный свет

Беспочвенных преданий.
 - Обугливанье пылких лет
 Нельзя учесть заранее
 Какая доза дарит тлен
 Кострам,
   и нимб – позорам?

Артур Рембо и Поль Верлен
 Излишки и изморы
 Чтоб разорваться в пух и прах
 От перьев до лодыжек
 Расплющен крик в материках
 За всех, кто с болью дышит –
 Чтоб солнце морем утолить
 - Вскипит или потушит? –
 Или вдвоём исчезнуть в нить
 Кончающейся суши,

Нейтрализуясь в горизонт,
 В черту исчезновений.
 Есть плюсов – минусов закон:
 Исчезнуть в притяжении,
 Испепелиться.

Тот на тлен,
 Кто ниже и кто выше.
 А мы изжаримся, Верлен,
 И все, кто с болью дышит.

A megsült évek között,
 Önmagamat elhamvasztva
 Kész vagyok nem hinni nektek,
 Hogy a bomlás felesleges,
 Szeszély
 – céltalan fény,
 Talajtalan jóslatoké.
 - A tüzes évek elszenesedését
 Nem lehet előre figyelembe venni
 Hogy mekkora dózis ajándékoz elégést
 A tüzeknek,
 és nimbuszt – a szégyeneknek?
 Arthur Rimbaud és Paul Verlaine
 Túlzások és kifárasztások
 Hogy miszlikre szakadjanak
 A tollaktól a lábszárig
 Szétnyomott kiáltás a kontinenseken
 Mindenkiért, aki fájdalmat lélegzik –
 Hogy a nap szomját tengerrel oltsuk
 - Felforr vagy eloltja? –
 Vagy kettesben eltűnni a
 Véget érő szárazföld fonalában,
 A horizontba semlegesedve,
 Az eltűnések vonalába.
 A pluszok és mínuszok törvénye:
 Eltűnni a vonzásokban,
 Elhamvadni.

Az oszlik fel,
 Aki lejjebb és feljebb van.
 Mi pedig megsülünk, Verlaine,
 És mindenki, aki fájdalmat lélegez.

5.

Поговорки/ Mondások

Головокружение
С двух сторон
А если б не сожжения
Испокон?

Край определений –
Наш предел
А если б у стремлений
Тыл не тлел?

От бредовых повадок
Принять холодный душ?
А если б не порядок
Вещей и душ.

Fejfájás
Két oldalról
És ha nem lennének az égőáldozatok
Ősidők óta?

Meghatározott vidék –
A mi határunk
És ha nem oszladozna
A törekvések hátországa?

A lázas szokásoktól
Hideg zuhanyt kapni?
És ha nem lenne a
Dolgok és lelkek rendje.

6.

«Пьяный кораблик»/ «Részeg hajócska»

В сонном синем море,
Ветрами взбит,
Корабля отрывок.
- Палеолит?
- Нет, совсем недавний:

